

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Rudolfové a soudců JUDr. Jany Faktorové a Mgr. Tomáše Lisa ve věci

žalobce:

██████████, narozený ██████████,
bytem ██████████,
zastoupený advokátem JUDr. Viktorem Pakem,
sídlem Francouzská 28, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému:

██████████, narozený ██████████,
bytem ██████████,
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Šmrhou, ml.,
sídlem Plánkova 600, 386 01 Strakonice,

za účasti

vedlejšího účastníka

na straně žalovaného: **Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group,**
IČO 63998530,
sídlem Pobřežní 665/23, 186 00 Praha 8,

o zaplacení 114.309 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu
ve Strakonici ze dne 28.5.2019, č.j. 8C 160/2017-159,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci II. a III. **potvrzuje**.
- II. Ve výroku v odstavci IV. a V. **se mění** takto:
Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně 36 154,80 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Šmrhy, advokáta ve Strakonících.
Vedlejší účastník na straně žalovaného nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení 19 087,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Šmrhy, advokáta ve Strakonících.
- IV. Vedlejší účastník na straně žalovaného nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se na žalovaném domáhal původně zaplacení částky 148.901 Kč s příslušenstvím s tím, že se jedná o náhradu škody na zdraví sestávající z náhrady za vytrpěnou bolest v částce 31.000 Kč, z náhrady za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti ve výši 17.901 Kč a z náhrady další nemajetkové újmy ve výši 100.000 Kč s příslušenstvím. V průběhu řízení v důsledku plnění vedlejšího účastníka na straně žalovaného, který částečně uspokojil žalobcem uplatněný nárok na náhradu za vytrpěnou bolest v částce 16.691 Kč a zaplatil rovněž náhradu za ztrátu na výdělku po dobu trvání pracovní neschopnosti 17.901 Kč, bylo řízení ohledně těchto částek v důsledku částečného zpětvzetí žaloby zastaveno. Předmětem řízení zůstal nárok žalobce na zaplacení náhrady za vytrpěnou bolest v částce 14.309 Kč s příslušenstvím a nárok na zaplacení další nemajetkové újmy ve výši 100.000 Kč.
2. Okresní soud ve Strakonících (dále jen soud prvního stupně) napadeným rozsudkem přiznal žalobci na bolestném částku 5.656 Kč s úrokem z prodlení (výrok I.). Ve zbývající části nároku na bolestné, ohledně částky 8.653 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl (výrok II.), stejně jako ohledně nároku na úhradu další nemajetkové újmy ve výši 100.000 Kč s úrokem z prodlení (výrok III.). O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 29.745 Kč. Vedlejší účastník na straně žalovaného nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV. a V.). V odůvodnění rozsudku se uvádí, že žalobce utrpěl v březnu 2017 úraz, který zavinil žalovaný tím, že mu vozidlem přejel chodidlo levé nohy. Žalobce byl ošetřen na pohotovosti a následně se dostavoval na převazy. Absolvoval rehabilitaci po dobu dvou měsíců. Žalobce pracoval jako řidič, následkem, úrazu byl devět týdnů v pracovní neschopnosti. Jeho léčba probíhala standardně, bez komplikací. Po úrazu byl žalobce dočasně vyřazen z motoristického sporu, kterému se dlouhodobě věnoval. Sportovní kariéru plochodrážního jezdce ukončil v roce 2013. V době úrazu se v oblasti tohoto sporu pohyboval nahodile jako mechanik závodních motocyklů. V roce 2016 se zúčastnil jako mechanik vytrvalostních závodů ve Francii. Účast na stejných závodech měl pak předběžně dohodnutou i v následujícím roce v Německu v době od 18.5. do 20.5.2017. Na rok 2017 měl žalobce předjednanou účast na natáčení filmu z plochodrážního prostředí v Polsku. Od roku 2014 žalobce se svým otcem pracoval na vývoji a testování bezpečné sklopné stupačky. Ta byla již na podzim 2015 nabízena k prodeji. Ze znaleckého posudku MUDr. Jiřího Svobody ze dne 2.4.2019 vzal soud za prokázané, že bodové ohodnocení utrpěné bolesti představuje 81 bodů. Znalec přitom zohlednil skutečnost, že v případě žalobce, který utrpěl zlomeninu posledního článku palce levé nohy, tržnou ránu ve II. meziprstí levé nohy a zhmoždění měkkých tkání palce a hřbetu levé nohy se jednalo o zlomeninu tříštivou a nitrokloubní. Z tohoto důvodu bylo bodové ohodnocení zlomeniny navýšeno o 50 %. V řízení nebylo pochyb o tom, že při plochodrážním sportu přichází levá noha jezdce do styku s povrchem

dráhy. Soud prvního stupně při posouzení nároků žalobce na bolestné vyšel z bodového ohodnocení znaleckým posudkem. Přihlédl ke skutečnosti, že úraz žalobce si nevyžádal hospitalizaci, léčba probíhala standardně bez komplikací. Nemožnost vykonávat práci a věnovat se zálibám, stejně jako obavy z dalšího vývoje zdravotního stavu, jsou podle soudu prvního stupně pravidelně spojeny s léčením každého pacienta a jsou (v obvyklé míře) zahrnuty v základním odškodnění bolestného tak, jak bylo stanoveno znalcem. Chování škůdce, jehož zavinění shledal soud ve formě nedbalosti, v daném případě není důvodem navýšení bolestného nad základní částku vycházející ze znaleckého posudku, který zohlednil komplikovanost utrpěné zlomeniny. Nárok žalobce na úhradu další nemajetkové újmy v částce 100.000 Kč neshledal soud prvního stupně důvodným. Vyšel z toho, že žalovaný v době úrazu se motoristickému sportu věnoval nahodile, závodů se účastnil jako mechanik. Pokud jde o vyřazení žalobce z testování stupačky, přihlédl zejména k tomu, že tato byla nabízena k prodeji již před úrazem v roce 2015. V právní rovině soud prvního stupně vycházel z ust. § 2957 a 2958 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o.z.).

3. Proti tomuto rozsudku se žalobce v části, jíž byla žaloba zamítnuta (výrok II. a III.) a proti rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (výrok IV.) žalobce odvolává. Soudy prvního stupně vytýká, že naprosto ignoruje skutečnou dikci ust. § 1958 o.z. i relevantní judikaturu Nejvyššího soudu, kdy další nemajetkovou újmu redukuje pouze na duševní útrapy. V té souvislosti poukazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1.11.2017 sp. zn. 25 Cdo 2245/2017, z jehož závěru vyplývá, že nárokem na odškodnění bolesti je myšleno odškodnění bolesti v tzv. širším smyslu, tedy jak bolesti fyzické, tak i duševního strádání. Soud prvního stupně se tak dopustil dezinterpretace jak pojmů „*další nemajetková újma*“, tak i pojmu „*vytrpěné bolesti*“. Žalobce poukazuje na obsah Metodiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 63/2014 v návaznosti na shora uvedený rozsudek Nejvyššího soudu s tím, že *další nemajetkové újmy při ublížení na zdraví jsou spojeny se zásahem do zdraví, který nespočívá v přechodné bolesti, ani ve fyzické či psychické újmě dlouhodobého (trvalého) charakteru; jde o specifické okolnosti vymykající se obvyklému průběhu léčby a stabilizace zdravotního stavu, tedy okolnosti, které nenastávají pravidelně, ale zvyšují intenzitu utrpěné újmy na zdraví nad obvyklou míru (např. ... nemožnost účastnit se pracovní či studijní zátěže, sportovního utkání nebo jiné pro poškozeného významné plánované aktivity ...)*. V posuzovaném případě vidí žalobce specifické okolnosti vymykající se obvyklému průběhu léčby v tom, že zdaleka ne všichni poškození s tříštivou nitrokloubní zlomeninou konečného článku palce levé nohy se pohybují právě v prostředí ploché dráhy, testují plochodrážní motocykly a účastní se motocyklových závodů jako mechanici. Podle odvolatele soud prvního stupně nezohlednil specifické okolnosti dané zaměřením poškozeného. Poukazuje na klíčovou funkci levé nohy při ovládní plochodrážního motocyklu. Pokud soud prvního stupně argumentuje tím, že bezpečná plochodrážní stupačka byla již v roce 2015 nabízena zájemcům, pomíjí skutečnost, že stupačka i nadále procházela dalšími testy a vývojem a byl to právě žalobce, kdo hrál v testech a vývoji této stupačky klíčovou roli. Soud prvního stupně při stanovení výše náhrady nerozlišuje, zda jde na straně škůdce o odpovědnost pouze objektivní na základě ust. § 927 o.z. nebo o odpovědnost subjektivní založenou na porušení zákonné povinnosti či dokonce odpovědnost subjektivní pro jednání naplňující skutkovou podstatu trestného činu ublížení na zdraví z nedbalosti. V této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.9.2018 sp. zn. 25 Cdo 894/2018 a nález Ústavního soudu ze dne 29.9.2005 sp. zn. III ÚS 350/03. Pochybení soudu prvního stupně spatřuje také při vyčíslení náhrady nákladů řízení, kdy je zapotřebí v případě bolestného považovat úspěch žalobce v základu tohoto nároku za plný úspěch ve věci. Podle žalobce ustanovení § 2958 jednoznačně přiznává při ublížení na zdraví poškozenému právo na peněžitou náhradu vyvažující mu plně i další nemajetkové újmy, což nelze svévolně redukovat na pojem duševní útrapy. Závěrem pak zdůrazňuje skutečnost, že právo na zdraví úzce souvisí s právem na život; zdraví patří mezi nejvýznamnější faktory ovlivňující kvalitu lidského života, a řadí se tak mezi absolutní základní práva a hodnoty. V této souvislosti odkazuje zejména na judikaturu Ústavního soudu a na odbornou literaturu.

4. Žalovaný ve vyjádření k podanému odvolání, pokud jde o posouzení nároku žalobce na náhradu za utrpenou bolest, odkazuje zcela na závěry soudu prvního stupně. Pokud jde o nárok na odčinění další nemajetkové újmy částkou 100.000 Kč, má za to, že závěry soudu prvního stupně nejsou v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR. Žalobce netvrdil, ani neprokazoval, že by léčení jeho zranění bylo spojeno s okolnostmi, které by se vymykaly obvyklému průběhu léčby a stabilizace. Žalobcova omezení, která plynula ze zranění – tedy nikoliv omezení, která by vyplývala z jakékoliv odchylky od obvyklého léčení daného typu zranění – a která nebyla dána nestandardností průběhu léčby proti obvyklému průběhu léčby, ale specifícností jeho zájmu, nepovažuje žalovaný za důvod pro přiznání nároků na odčinění další nemajetkové újmy nad rámec bolestného a ztížení společenského uplatnění. Pokud jde o otázku míry zavinění žalovaného, poukazuje znovu na skutečnost, že povaha zranění svědčí pro závěr, že noha žalobce musela být v kolmém postavení ve směru jízdy vozidla řízeného žalovaný. Žalobce, který sám uvedl, že je levák, a kopal by do míče levou nohou *prostě se levou nohou obnal po vozidle, které si na něj dovolilo zatronbit a při tomto mohlo dojít ke vzniku zranění*.
5. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že přípustné odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě podle § 204 odst. 1 o.s.ř. a osobu k tomu oprávněnou, přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci II., III., IV. a V. podle § 212 a 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
6. Podle § 2958 o.z. při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
7. Podle § 2957 způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetelehodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahů, jeho uváděním ve veřejnou známost nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem k jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž úvaha poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
8. Z hlediska skutkového stavu vychází odvolací soud ze skutkových závěrů soudu prvního stupně. Není pochyb o tom, že žalobce utrpěl škodu na zdraví v souvislosti s jednáním žalovaného, který dne 16.3.2017 na parkovišti obchodního domu Lidl ve Strakonících, jako řidič vozidla zn. Opel Frontera, RZ [REDAKCE], při objíždění zaparkovaného obytného vozu a skupiny chodců nedodržel bezpečnou vzdálenost – odstup od chodce. V důsledku toho došlo ke střetu pravé boční části vozidla s levou boční částí těla žalobce a přejetí jeho levé nohy. Žalobce utrpěl tříštivou, nitrokloubní, následně dislokovanou zlomeninu posledního článku palce levé nohy, tržnou ránu ve II. mezíprstí levé nohy a zhmoždění měkkých tkání palce a hřbetu levé nohy. V době úrazu byl zaměstnán jako řidič, zranění si vyžádalo devět týdnů pracovní neschopnosti (do 27.5.2017). Po úrazu byl žalovaný ambulantně ošetřen, čtyřikrát se dostavil na převaz a absolvoval dva měsíce rehabilitace. Bolestné bylo stanoveno znaleckým posudkem MUDr. Jiřího Svobody v hodnotě 81 bodů, což při hodnotě jednoho bodu 275,89 Kč představuje částku 22.347 Kč. Uvedené bodové hodnocení zahrnuje 50% navýšení v případě zlomeniny, a to s ohledem na její charakter. Bylo zjištěno, že žalobce se v minulosti intenzivně věnoval motoristickému sportu – do roku 2013 působil jako plochodrážní jezdec. Poté nahodile vypomáhal kamarádům při závodech jako mechanik. Takto se v roce 2016 účastnil závodů ve Francii a počítal s tím, že se obdobného závodu zúčastní rovněž v květnu 2017 v Německu. Žalobce rovněž jednal o možné účasti na natáčení filmu v Polsku v prostředí plochodrážního sportu. Bylo zjištěno, že po skončení aktivní závodní činnosti se žalobce podílel na vývoji bezpečné stupačky, která byla v roce 2015 nabízena k využití. I poté se nadále pracovalo na jejím dalším zdokonalení. Žalobce se na tomto vývoji podílel jako testovací jezdec. V řízení nebylo pochyb o tom, že levá noha plochodrážního jezdce je pro výkon této

činnosti významná. V důsledku zranění byla možnost testování nové stupačky pro žalobce zmařena v sezóně 2017 a 2018. Ke svým aktivitám testovacího jezdce v následujícím období (rok 2019) se žalobce blíže nevyjádřil, jak vyplynulo ze stanoviska zástupce žalobce v průběhu odvolacího jednání.

9. V posuzovaném případě žalobce požadoval náhradu za vytrpěnou bolest v celkové výši 31.000 Kč. Žalobce současně akceptuje bodové ohodnocení bolestného znalcem v rozsahu 81 bodů (zahrnující 50% navýšení náhrady za zlomeninu palce levé nohy), což odpovídá částce 22.336 Kč (při hodnotě bodu ve výši 275,70 Kč s ohledem na hrubou měsíční nominální mzdu v roce 2016 ve výši 27.575 Kč). Žalobce požaduje navýšení základní náhrady bolestného s odkazem na ust. § 2957 na jím požadovanou částku s tím, že je třeba přihlídnout k životnímu zaměření žalobce na plochodrážní sport a k chování žalovaného, který úraz způsobil na parkovišti při objíždění skupiny chodců, v níž se nacházelo i dítě. Dále požaduje náhradu další nemajetkové újmy ve výši 100.000 Kč s tím, že tato částka nezahrnuje náhradu za ztížení společenského uplatnění, ani duševních útrap žalobce (srov. protokol o jednání ze dne 28.3.2019 č.l. 127 – 128), nýbrž jde o odškodnění zmařené účasti žalobce na závodech v Německu v květnu 2017, na příslibené účasti na filmovém natáčení v Polsku v červenci 2017 a zejména za zmaření možnosti vykonávat činnost testovacího plochodrážního jezdce v sezóně 2017 a 2018 při dalším vývoji plochodrážní stupačky, nabízené k využití od roku 2015. Výjimečnost okolností, v nichž spatřuje žalobce skutečnosti odůvodňující přiznání náhrady za další nemajetkovou újmu, spočívají podle žalobce v tom, že se intenzivně věnuje plochodrážnímu sportu, a to celoživotně.
10. Účelem bolestného je poskytnout náhradu za vytrpěné bolesti přechodného rázu, a to jak fyzické, tak psychické a dočasné obtíže spojené s průběhem léčby. Pro posouzení otázky bolestného v posuzovaném případě je podstatná povaha zranění a skutečnost, že léčba žalobce probíhala bez hospitalizace, bez komplikací a sestávala z ambulantního ošetření po úrazu a čtyř převazů ve zdravotnickém zařízení (21.3., 31.3., 7.4. a 28.4. 2017), kdy při poslední kontrole bylo zaznamenáno, že bolesti a otok při zátěži přetrvávají, na rentgenovém snímku jsou již patrné známky hojení (viz nález znaleckého posudku znalce MUDr. Jiřího Svobody ze dne 2.4.2019). V době úrazu žalobce byl zaměstnán jako řidič a jeho zranění si vyžádalo pracovní neschopnost v délce devíti týdnů a dvoutměsíční rehabilitaci. Následkem škody na zdraví byla zmařena účast žalobce na závodech v Německu v pozici mechanika a možná (přislíbená) účast na filmovém natáčení v Polsku. Současně byla zmařena i možnost žalobce vykonávat činnost testovacího jezdce v rámci dalšího zdokonalení stupačky plochodrážního motocyklu, na němž se žalobce podílel společně se svým otcem. Jednalo se o stupačku nabízenou k využití v praxi již v roce 2015. Bližší okolnosti nutnosti testování stupačky nebyly uvedeny, žalobce požadoval přiznání další nemajetkové újmy s poukazem na to, že práce na zdokonalení předmětné stupačky se v sezóně 2017 a 2018 v důsledku utrpeného úrazu zastavily. K otázce, zda práce na zdokonalení stupačky pokračovaly v roce 2019 se žalobce (prostřednictvím svého zástupce) nevyjádřil.
11. Odvolací soud má shodně se soudem prvního stupně za to, že s poškozením zdraví jsou běžně spojeny obtíže spočívající nejen ve fyzické bolesti, ale také v nemožnosti vykonávat práci, věnovat se svým zálibám, i v obavách z dalšího vývoje zdravotního stavu. Míru takových obtíží je třeba zohlednit při stanovení výše bolestného. Tyto obtíže, pokud jsou dočasné povahy, se odškodňují v rámci odškodnění utrpené bolesti v širším slova smyslu. Jsou zahrnuty v základním bodovém ohodnocení bolestného podle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví uveřejněné pod č. 69/2014 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek (Metodika), jejímž smyslem je vytvořit pro soudní řízení lékařsky podložené východisko ke stanovení výše náhrady podle principu přiměřenosti a slušnosti za vytrpěnou bolest a za trvalé následky vedoucí ke ztížení společenského uplatnění. V případě bolestného jde o poskytnutí náhrady za vytrpěné bolesti přechodného rázu (fyzické i psychické) a dočasné obtíže spojené s průběhem léčby v obvyklé míře. Jakkoli odvolací soud nemíní zlehčovat újmu na zdraví utrpenou žalobcem, jeho obavy s tím spojené a omezení spočívající v nemožnosti věnovat se motoristickému sportu a podílet se na

testování bezpečné stupačky plochodrážního motocyklu v rámci jejího dalšího vylepšení, nemůžeme nepřihlídnout ke skutečnosti, že v době úrazu se žalobce pohyboval v oblasti plochodrážního sportu nahodile jako mechanik při závodech, popřípadě se společně se svým otcem podílel na dalším zdokonalení (dříve vyvinuté) stupačky jako testovací jezdec. Tyto skutečnosti odvolací soud nepovažuje za závažný důvod ve smyslu ust. § 2957 odůvodňující navýšení náhrady za utrpenou bolest o další částku 8.653 Kč. Totéž platí i ve vztahu k chování žalovaného jako škůdce, v němž žalobce rovněž spatřuje důvod k navýšení náhrady bolestného podle uvedeného ustanovení. Chování žalovaného jako škůdce, jehož zavinění bylo shledáno ve formě nedbalosti, nelze pokládat za okolnost hodnou zvláštního zřetele jako je např. úmyslné způsobení újmy, způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužití závislosti poškozeného, jak se podává z ust. § 2957 o.z. Odvolací soud tak neshledal námitky žalobce vztahující se k nároku na náhradu za utrpenou bolest jako důvodné.

12. Další nemajetková újma, jejíž náhradu žalobce požaduje ve výši 100.000 Kč souvisí se zásahem do zdraví, který nespočívá v přechodné bolesti (fyzické či psychické), ani v psychické či fyzické újmě trvalého charakteru (ta spadá pod odškodnění ztížení společenského uplatnění, které není předmětem řízení), ale jde o specifické okolnosti, které se vymykají obvyklému způsobu léčby a stabilizace zdravotního stavu, které nenastávají pravidelně, ale zvyšují intenzitu utrpené újmy, v projednávané věci utrpené bolesti v širším slova smyslu nad obvyklou míru (srov. usnesení Nejvyššího soudu z 30.5.2019 sp. zn. 25 Cdo 2596/2018). Žalobce požaduje náhradu za další nemajetkovou újmu, zejména proto, že byla zmařena možnost testovat stupačku plochodrážního motocyklu v rámci jejího dalšího vývoje po jejím zavedení do praxe v roce 2015, a to v sezóně 2017 a 2018. Žalobce zdůrazňuje své specifické (celoživotní) zaměření na plochodrážní sport. Současně poukazuje na zmařenou možnost účastnit se závodů v Německu a filmového natáčení v Polsku v roce 2017. Neuvádí však, jaký dopad (zásah) do jeho nemajetkové sféry zmaření shora uvedených možností (aktivit) mělo. Odvolací soud má shodně se žalovaným za to, že skutečnost, že se žalobce nemohl věnovat uvedeným plánovaným aktivitám, sama o sobě vypovídá o tom, že následkem toho došlo k významným dopadům jeho nemajetkové sféry, které by zvyšovaly intenzitu utrpené bolesti v širším slova smyslu nad rámec odškodnění této bolesti podle Metodiky. Odvolací soud vykládá ust. § 2958 umožňující odškodnění další nemajetkové újmy spíše restriktivně. Má za to, že ne každá plánovaná aktivita poškozeného, která byla v důsledku poškození zdraví zmařena, znamená další nemajetkovou újmu ve smyslu ust. § 2958. Odvolací soud vychází z toho, že v rámci odškodnění další nemajetkové újmy lze odškodnit další zmařené příležitosti pro poškozeného významné, něčím neobvyklé či výjimečné, které nelze s ohledem na jejich povahu podřadit běžným obtížím spojených s újmou na zdraví (ty se odškodňují v rámci bodového hodnocení bolestného v širším slova smyslu podle Metodiky). V posuzovaném případě se o takovou situaci nejedná. Aniž by odvolací soud zpochybňoval intenzivní zaměření žalobce na plochodrážní sport nemůže přehlédnout, že v době, kdy k úrazu došlo, se žalobce pohyboval v této oblasti nahodile jako mechanik a ztrátu příležitosti účastnit se v této pozici závodů v Německu, popřípadě zmařenou účast na filmovém natáčení v Polsku (v podobě příslibu) nelze za výjimečnou okolnost zakládající právo na náhradu nemajetkové újmy považovat. Totéž platí pro zmařenou možnost podílet se v sezóně 2017 a 2018 na vývoji dalšího vylepšení bezpečné stupačky plochodrážního motocyklu, a to se zřetelem k tomu, že okolnosti týkající se konkrétních dopadů do nemajetkové sféry žalobce, nebyly uvedeny. Zmaření předmětné plánované aktivity samo o sobě nárok na náhradu další nemajetkové újmy nezakládá. Odvolací soud tak ani v případě nároku na náhradu další nemajetkové újmy nepovažuje odvolání žalobce za oprávněné. Souhlasí sice s námitkou, že další nemajetkovou újmu, tj. újmu v osobnostní sféře poškozeného nelze ztotožňovat pouze s pojmem duševní útrapy, to však nic nemění na tom, že nárok žalobce na zaplacení částky 100.000 Kč považuje i odvolací soud za neoprávněný. Ze shora uvedených úvah je zřejmé, že v projednávané věci nejde o mechanické převzetí závěru znaleckého posudku o bodovém ohodnocení bolestného, jak bylo žalobcem namítáno. Podle odvolacího soudu je uvedené bodové ohodnocení základem odškodnění utrpených bolestí žalobce v širším slova smyslu a zahrnuje i přechodnou ztrátu

možností vykonávat plánované aktivity v obvyklé míře. Pod toto odškodnění lze v konkrétním případě zahrnout i zmařené aktivity žalobce, v nichž spatřuje důvod zaplacení částky 100.000 Kč jako další nemajetkové újmy. Odvolací soud má za to, že v posuzovaném případě nejsou zcela přiléhavé závěry vyplývající z judikatury, na kterou žalobce odkazuje v podaném odvolání, a to vzhledem k odlišným skutkovým okolnostem případu. Nález Ústavního soudu ze dne 29.9.2005 zn. III. ÚS 350/03 se týká rozsahu (přiměřenosti) odškodnění ztížení společenského uplatnění v případě ztráty ledviny v důsledku opomenutí lékaře. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.9.2018 sp. zn. 25 Cdo 894/2018 řeší otázku výše náhrady za duševní útrapy spojené s usmrcením blízké osoby.

13. Se zřetelem ke shora uvedeným závěrům odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně potvrdil ve výroku v odstavci II. a III. podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný.
14. Podle § 220 o.s.ř. odvolací soud změnil napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci IV. a V. o nákladech řízení.
15. Při rozhodování o nákladech řízení vychází odvolací soud z toho, že předmětem řízení byly původně tři samostatné nároky, a to nárok na náhradu bolestného, nárok na náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti a nárok na náhradu další nemajetkové újmy. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení nelze úspěch či neúspěch procesních stran posuzovat ve vztahu k řízení jako celku, nýbrž je nutno každou věc, tj. každý nárok, jenž je předmětem řízení, posoudit samostatně (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 3070/14, ze dne 17.1.2017). Vzhledem k tomu, že nárok na náhradu za ztrátu na výdělků po dobu trvání pracovní neschopnosti v požadované výši 17.901 Kč byl uspokojen vedlejším účastníkem na straně žalobce v průběhu řízení, je třeba při rozhodování o náhradě nákladů řízení vycházet z ust. § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř., které zakládá právo žalobce na náhradu nákladů řízení ve vztahu k tomuto nároku. Tyto náklady sestávají z odměny advokáta žalobce za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, výzva podle § 142a o.s.ř. a zpětvzetí žaloby) po 1.820 Kč za jeden úkon podle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), tj. celkem 5.460 Kč a z náhrady hotových výdajů v paušální výši za tři úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu po 300 Kč za jeden úkon, tj. 900 Kč. Náklady řízení ohledně tohoto nároku zahrnují též 21% DPH z částky 6.360 Kč a činí celkem 7.695,60 Kč, které je povinen žalovaný nahradit žalobci.
16. V případě nároku na náhradu za utrpenou bolest vychází odvolací soud z úspěchu žalobce, který podle § 142 odst. 3 o.s.ř. zakládá právo žalobce na náhradu nákladů řízení, které představuje odměna advokáta žalobce za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, výzva podle § 142a o.s.ř. a částečné zpětvzetí žaloby). Tarifní hodnotou je v případě bolestného částka 22.347 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 5 tak činí 2.020 Kč, tj. celkem 6.060 Kč. Náhrada hotových výdajů v paušální výši po 300 Kč za jeden úkon činí 900 Kč. Celkové náklady řízení navyšuje 21% DPH z částky 6.960 Kč a náklady činí celkem částku 8.421,60 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci.
17. Pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100.000 Kč, je úspěch řízení na straně žalovaného, který má podle § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z odměny advokáta žalovaného za osm úkonů právní služby (převzetí zastoupení, odpor proti platebnímu rozkazu, vyjádření ze dne 21.8.2018 a ze dne 22.4.2019, účast na jednání dne 26.6.2018, 28.3.2019 v rozsahu přesahujícím dvě hodiny a dne 28.5.2019). Odměna za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 5 vyhl. činí 5.100 Kč, tj. celkem 40.800 Kč. Náklady žalovaného dále zahrnují náhradu hotových výdajů v paušální výši po 300 Kč za jeden úkon, tj. 2.400 Kč a činí celkem 43.200 Kč. S připočtením 21% DPH jde o částku 52.272 Kč, kterou je žalobce povinen zaplatit žalovanému. Tuto částku je třeba snížit o náklady řízení, které je žalovaný povinen platit žalobci, tj. o částku 7.695,60 Kč a 8.421,60 Kč. Žalobce je tak povinen (po provedeném započtení) zaplatit žalovanému 36.154,80 Kč k rukám advokáta žalovaného (§ 149 odst. 2 o.s.ř.) ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

18. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalobce (který neměl v odvolacím řízení úspěch) je povinen k náhradě nákladů řízení žalovanému. Tyto náklady sestávají z nákladů spojených s nárokem na úhradu bolestného ve výši 8.653 Kč. Jde o odměnu advokáta za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání) po 1.500 Kč za jeden úkon podle § 7 bod 4 advokátního tarifu, tj. 3.000 Kč a z náhrady hotových výdajů v paušální výši po 300 Kč za jeden úkon, tj. 600 Kč. Náklady odvolacího řízení zahrnují též náhradu cestovného za cestu ze Strakonice do Českých Budějovic a zpět ve výši 774,80 Kč, kdy bylo ujeto 2 x 58 km osobním automobilem při průměrné spotřebě pohonných hmot 7,81 l/100 km v ceně pohonných hmot vyhl. č. 333/2018 Sb. 33,10 Kč/l a náhradě za použití vozidla 4,10 Kč/km. Náklady řízení dále zahrnují náhradu za promeškaný čas na cestě za 6 půlhodin podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 600 Kč. Náklady řízení spojené s nárokem na zaplacení částky 100.000 Kč představuje odměna advokáta za dva úkony právní služby po 5.100 Kč za jeden úkon podle § 7 bod 5 advokátního tarifu), tj. 10.200 Kč a náhradu hotových výdajů v paušální výši za dva úkony právní služby po 300 Kč za jeden úkon, tj. 600 Kč a činí celkem 10.800 Kč. Celková náhrada nákladů řízení s připočtením 21% DPH z částky 15.774,80 Kč činí 19.087,50 Kč, které zaplatí žalobce žalovanému k rukám jeho zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku.
19. Pokud jde o náhradu nákladů vedlejšímu účastníkovi na straně žalovaného, ty v odvolacím řízení na straně vedlejšího účastníka nevznikly, proto nemá právo na jejich náhradu, stejně jako v řízení před soudem prvního stupně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku v části týkající se nároku na zaplacení částky 100.000 Kč je za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř. přípustné dovolání, které je možno podat k Nejvyššímu soudu ČR ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozsudku u Okresního soudu ve Strakonících. Ve zbývajících částech tohoto rozsudku není dovolání přípustné.

Tento rozsudek je možno vykonat, nebude-li povinnost v něm stanovená, včas a dobrovolně splněna.

České Budějovice 16. října 2019

JUDr. Marie Rudolfová v.r.
předsedkyně senátu